

ELECCIONS GENERALS 2008

Consolidació del projecte socialista a Espanya, canvi de model a Catalunya

Les eleccions del 9 de març han suposat la consolidació del projecte socialista espanyol liderat per José Luís Rodríguez Zapatero. Un projecte que es va iniciar al XXXVè congrés del PSOE, de juliol de l'any 2000, i que va aconseguir guanyar les eleccions, de forma sorprenent, la primera vegada que es va sotmetre al veredict de les urnes, el 14 de març de 2004.

Aquestes han estat, doncs, unes eleccions de consolidació del projecte: "*Zapatero repite victoria*", deia *El País* l'endemà de les eleccions. Però una consolidació que, tal i com es preveia, no ha vingut acompanyada d'una majoria absoluta. De fet, podríem dir que el president Zapatero no l'ha buscat en tota la legislatura. Ans al contrari, hi ha renunciat conscientment amb l'objectiu de poder aplicar la seva pròpia política, el seu programa de govern, clarament d'esquerres i autonomista. És el primer president que ho fa des de Suárez, i ha obtingut, com ell, dues victòries suficients però no absolutes.

El president Zapatero no ha governat per atreure's –i/o conduir a l'abstenció– part de l'electorat del Partit Popular, sinó que ha governat amb l'objectiu de consolidar i estabilitzar els onze milions de votants de 2004, com bé assenyala Carles Castro a l'article que obre aquest bloc dedicat a les eleccions generals del 9 de març. Un electorat molt divers, molt d'esquerres (format també per antics votants d'*Izquierda Unida*), i molt poc espanyolista, aconseguint un nombre considerable de votants d'origen catalanista, basquista, etc. Vistos els resultats electorals cal dir que aquest objectiu s'ha assolit amb escreix, augmentant de forma significativa –i contra tot pronòstic– el nombre de vots que ha rebut el Partit Socialista. Ara bé, aquest creixement no ha vingut d'antics votants del Partit Popular sinó que té el mateix origen que tenien els votants de 2004: electorat d'esquerres i no espanyolista, que votant socialista han donat suport a un projecte que ha recuperat els valors i el llenguatge de l'esquerra en la seva acció política, i que ha definit i defensat la diversitat i pluralitat d'Espanya.

Per tant, és un resultat coherent amb l'acció de govern del Partit Socialista, però també coherent amb l'acció opositora del Partit Popular, que ha consolidat més de deu milions de vots entorn d'un projecte que defensa i utilitza uns valors i un llenguatge clarament de dretes, i una visió d'Espanya única i uniformitzadora. Les *dues Espanyes* han quedat encara més definides. En la legislatura que ara iniciem caldrà veure si entre elles hi pot haver un cert marge per a l'acord i s'aconsegueix així superar l'estat permanent de crispació.

A Catalunya els resultats poden tenir una lectura que va més enllà de les *dues Espanyes*, tot i que ha quedat clar amb quina de les dues ens identifiquem. Al nostre país el que s'entreu és un canvi de model electoral, com assenyala Oriol Bartomeus.

Les eleccions del 9-M ens mostren com els resultats de 2004 a Catalunya no eren una excepcionalitat, i que el socialisme català es consolida com el principal referent de la societat catalana per a defensar i representar els seus interessos, i la seva identitat col·lectiva, en el conjunt d'Espanya.

El mandat que ha rebut el PSC en aquestes eleccions és molt clar: defensar i representar els interessos i la identitat dels catalans, tot ajudant a construir un projecte socialista espanyol que respecti i defensi la pluralitat nacional i cultural d'Espanya. Un mandat que, com apunta Meritxell Batet, deixa en fora de joc la tesi sobiranista que tant ressò mediàtic ha tingut a Catalunya en el darrer any. Catalunya potser se sent sobirana –com el PSC– i capaç d'autogovernar-se plenament, però en cap cas és sobiranista, ni aspira a marxar d'Espanya. Ans al contrari, té la ferma voluntat, com ha tingut sempre, de defensar l'Espanya plural i progressista que avui representa el PSOE. La majoria dels catalans pensen avui, com ho pensaven fa 30 anys –i també en fa 70– que defensar aquesta Espanya és defensar Catalunya. ■ **A.A.**